

Titel: Kapitel 80.

Citation: "Kapitel 80.", i *1905/1906: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r16-shoot-chptrd1e23993/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: 1905/1906: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

skaffenhed, at Landsretten burde have afvist Sagen, at hjemvise til denne Ret. Saa vidt fornødent bør i saa Fald Højesterets Dom angive, fra hvilket Punkt den ny Behandling skal tage sin Begyndelse.

Skal Tiltalte i et Tilfælde, hvor Højesteret vil afsige ny Realitetsdom, dømmes efter et Straffebud, som ikke er bragt i Anvendelse ved den paaankede Dom, og om hvis Anvendelse Rigsanklageren heller ikke har nedlagt Paastand for Højesteret, bør der være givet Parterne særlig Lejlighed til at udtale sig herom. Er Sagen kun indanket fra Tiltaltes Side, kan der derhos ikke idømmes strengere Straf end bestemt af Landsretten.

§ 925.

Naar Hjemvisningsdom er afsagt, har Rigsanklageren, hvis han ikke frafalder Tiltale, uden Opbhold at foranstalte Sagen paa ny indbragt for Landsretten.

Hvor Landsretten finder det nødvendigt, kan den beslutte at genoptage Behandlingen fra et tidligere Punkt end angivet i Hjemvisningsdommen. Forinden ny Dom afsiges, maa der i ethvert Tilfælde være givet Parterne Lejlighed til at udtale sig. Var Sagen kun indanket fra Tiltaltes Side, kan strengere Straf ikke idømmes end ved den tidligere Dom, medmindre Betingelserne for Genoptagelse ere til Stede.

Skal i en Nævningesag ny Domsforhandling finde Sted, maa ingen Nævning medvirke, som har deltaget i den tidligere Domsforhandling.

Kapitel 80.

Paaanke af Domme, afsagte af Underretterne samt af So- og Handelsretten.

§ 926.

Domme, afsagte af en Underret, henholdsvis So- og Handelsretten, kunne, med de nednævnte Undtagelser, af Overanklageren eller Tiltalte paaankes til den Landsret, til hvis Kreds vedkommende Ret hører. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser.

I Politisager kan Dommen ordentligvis kun paaankes af Overanklageren, naar anden Straf end Bøde eller Konfiskationsstraf kan idømmes efter det Lovbud, Tiltalen lyder paa, og af Tiltalte kun, naar højere Straf er idømt end Bøde af 40 Kr. eller Konfiskation af Genstande af tilsvarende Værdi. Dog kan Landsrettens Formand undtagelsesvis paa Andragende — der maa fremsættes inden fjorten Dage efter Dommens Afsigelse eller, hvis det er Tiltalte, som vil anke, og han ikke har været til Stede ved Dommens Afsigelse, efter dens Forkyndelse — tilstede Anke (§ 210), naar han finder, at særlig Grund hertil foreligger, navnlig hvor Sagen skønnes at have en almindelig Interesse, eller Dommen medfører videregaaende betydelige Følger for Tiltalte. Under tilsvarende Betingelser kan Landsrettens Formand tilstede, at de i §§ 902—904 ommeldte Afgørelser paaankes af Overanklageren og den i § 904 omhandlede Afgørelse af Tiltalte.

Naar saadant Andragende indgives, kan Landsrettens Formand bestemme, at Fuldbyrdelsen skal udsættes eller standses; dette sker i hvert Fald, naar Anke tilstedes.

§ 927.

Ved Paaanke af de her omtalte Domme blive Reglerne i §§ 907—915 i det hele at anvende med de Lempelser, som følge af Forholdets Forskelligheder, samt med følgende nærmere Bestemmelser:

1) Tiltaltes Ankemeddelelse (§ 912, jfr. § 914) kan, naar han afgiver samme personlig, fremsættes mundtlig til vedkommende Rets Retsbog, selv om det ikke sker straks ved Dommens Afsigelse; Dommeren bør være ham behjælpelig herved.

2) Den underordnede Rets Afgørelse af, hvor vidt Tiltaltes Skyld er godtgjort, kan i sin Helhed undergives Landsrettens Prøvelse. I Politisager kan dette dog kun ske, naar Landsretten finder Føje hertil, efter hvad der er opgivet i Ankemeddelelsen, der med Hensyn hertil uden Ophold af Overanklageren bliver at forelægge for Landsretten.

Udenfor Politisager betragtes en Anke, der er rettet mod Dommens Afgørelse af Sagens Realitet, som omfattende ogsaa Bedømmelsen af Beviserne for Tiltaltes Skyld, naar ikke Ankemeddelelsen udtrykkelig gaar ud paa det modsatte. Er der fra den ene Side rejst Anke, som ikke omfatter Berisbedømmelsen, kan Modparten, selv om den ellers foreskrevne Ankefrist for hans Vedkommende er udløben, inden for fire Dage, efter at han har modtaget Meddelelse om Anken, paaanke Dommens Afgørelse af Bevisspørgsmaalet.

3) Skal Anken omfatte Bevisbedømmelsen, kræves ingen nærmere Angivelse af Ankegrund.

4) Hvor Landsretten i Henhold til § 926 har tilstedet Anke, maa fornøden Ankemeddelelse og Begrundelse afgives inden en Uge, efter at Tilladelsen er meddelt.

§ 928.

Saa snart Ankemeddelelse har fundet Sted, har Modparten Adgang til for Landsretten at fremsætte Begæring (jfr. § 820) om Ankesagens Afvisning af nogen af de i § 917 nævnte Grunde, eller forli Anke er udelukket efter § 926. Saadan Afvisning kan ske — være sig efter Begæring eller i Embeds Medfør — ved Kendelse i et ikke offentligt Retsmøde, efter at der er givet den ankende Adgang til at ytre sig mundtlig eller skriftlig.

§ 929.

Omfatter Anken ikke Bedømmelsen af Beviserne for Tiltaltes Skyld, har Overanklageren i Lighed med, hvad der er foreskrevet i § 916, snarest muligt til Landsretten at oversende Ankemeddelelsen og Sagens øvrige Akter. Ved Sagens videre Forberedelse og Behandling blive Reglerne i §§ 918—920 og 922—925 at anvende med de fornødne Lempelser. Skulle ny Oplysninger tilvejebringes (§ 919), paahviler det Overanklageren at foretage de hertil fornødne Skridt.

Under Domsforhandlingen har den ankende først Ordet. I øvrigt skulle Reglerne i Kapitel 74 finde Anvendelse paa denne Behandling, for saa vidt saadant ikke er udelukket ved Forholdets Forskellighed eller særlig Bestemmelse.

Den Omstændighed, at Tiltalte i en Sag, hvor ingen Forsvarer er beskikket (jfr. § 709), hverken møder selv eller ved en Forsvarer under Domsforhandlingen, er ikke til Hinder for, at denne fremmes; dog kan Retten, for saa vidt Anken er rejst af Tiltalte, efter Overanklagerens Paastand ved Kendelse afvise Ankesagen, naar denne skønnes ikke med Nytte at kunne forhandles, uden at nogen møder paa Tiltaltes Vegne.

§ 930.

Omfatter Anken ogsaa Bedømmelsen af Beviserne for Tiltaltes Skyld, finder en fuldstændig ny Domsforhandling Sted for Landsretten. Sagens Forberedelse, Behandling og Paakendelse foregaar efter Reglerne i Kapitlerne 73—76, jfr. § 666, 2det og 3die Stykke, for saa vidt ikke Forholdets Forskellighed udelukker disses Anvendelse, og atvigende Regler ikke ere givne i de følgende Paragrafer.

Er Sagen kun indanket af Tiltalte, kan der ikke idømmes strengere Straf end bestemt af den underordnede Ret.

§ 931.

Anklageskrift udfærdiges uden Ophold af Overanklageren; foruden de Angivelser, der ere foreskrevne i § 806, skal det indeholde en Henviisning til den indankede Dom.

Forkyndes Anklageskrift inden Udløbet af den i § 911 fastsatte Frist, er anden Ankemeddelelse fra Overanklagerens Side unødvendig.

§ 932.

Foruden de i § 809, 1ste Punktum, og § 810, 2det Punktum, ommeldte Aktstykker bliver endvidere Udskrift af den indankede Dom samt af Domsforhandlingen for den underordnede Ret at indlevere paa Landsrettens Kontor og at meddele Forsvareren eller, hvis der ingen Forsvarer er, Tiltalte.

Hvor en frifindende Dom er paaanket af Overanklageren, kan Afvisning fra Landsretten ske overensstemmende med § 318, naar det findes, at Overanklageren mangler Pantaleret, eller at det paatalte Forhold ikke er strafbart, eller at Straf er udelukket ved Forældelse.

§ 933.

De for den underordnede Ret afhørte Vidner og Syns- eller Skønsmand, hvis Forklaringer skulle benyttes som Bevis under Ankesagen, blive at afhøre paa ny for Landsretten, medmindre Sagen findes at kunne tilstrækkelig oplyses ved Oplæsning af de Forklaringer, som de paagældende tidligere have afgivet.

Udebliver Tiltalte uden oplyst lovligt Forfald i et Tilfælde, hvor Anken er rejst af ham og omfatter Bevisbedømmelsen, kan Retten ved Kendelse afvise hans Anke, naar den finder, at Forhandlingen ikke med Nytte kan fremmes i hans Fraværelse, og navnlig at Oplæsning af hans tidligere Forklaring ikke kan træde i Stedet for ny Afhøring (jfr. § 836).

§ 934.

Landsrettens Dom i en fra en Underret, henholdsvis Sø- og Handelsretten, indanket Sag kan i Reglen ikke yderligere paaankes. Dog kan Højesteret (§ 210) undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for samme, naar særlig Grund hertil foreligger, navnlig naar Sagen skønnes at have almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for vedkommende. Andragende herom maa fremsættes inden saadan Frist, som bestemt i § 926, 2det Stykke, og finde i Henseende til Virkningen af saadant Andragendes Indgivelse og Tilfølgtagelse Reglerne i sidste Stykke af § 926 og i § 927 Nr. 4 tilsvarende Anvendelse.

Reglerne i Kapitel 79 blive med de fornødne Lempelser at anvende paa Anke, som iværksættes i Henhold til nærværende Paragraf.

Kapitel 81.

Kære til højere Ret.

§ 935.

Over for Kendelser og andre Beslutninger af en Landsret, Sø- og Handelsretten eller en Underret (disse sidste ogsaa som Undersøgelsesret), som ikke —